

عنوان مقاله:

گفتمان حقوقی زنان: عصر مشروطه تا پایان دوره پهلوی اول

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نوین میان رشته ای حقوق، دوره 3، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

ناهید عبدلی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی مسائل اجتماعی ایران، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران.

خلاصه مقاله:

این مقاله تلاش دارد با رویکرد پساساختاری به بینش و معرفت تاویلی حاصل از مطالعه امور خاص تاریخی بپردازد. همچنین، با استفاده از نظریه تحلیل انتقادی گفتمان فرکلاف، کنش های گفتمانی دارای نقش در تولید گفتمان حقوقی زنان را شناسایی کند. در این مقاله از روش دیرینه شناسی فوکو و تحلیل انتقادی گفتمان فرکلاف استفاده شد تا امر زنان به مثابه یک برساخت گفتمانی منقطع در سه سطح انتزاع ساختارها، کنش ها و رخدادهای اجتماعی، توصیف، تفسیر و تبیین گردد. نتایج نشان می دهد گفتمان زنان در چهار دوره زمانی تکامل یافت تا خود را به عنوان گفتمان زنان پیشروی طبقه اجتماعی بالا از بدنه جامعه مجزا سازد و سرانجام، بخشی از حقوق خود را به مانند زنان جوامع غربی از طبقه مسلط بگیرد. از آنجا که این مطالبات، خواست عموم زنان جامعه نبود، غیرقابل دسترس و غیرقابل اعتماد بودند؛ بنابراین، در برهه ای از تاریخ، هم زمان با دوره دیکتاتوری رضاشاه، زنان قدرت گفتمانی خود را از دست داده و طرد شدند.

کلمات کلیدی:

تحلیل انتقادی گفتمان، دیرینه شناسی، برساخت گفتمان زنان، جنبش زنان، حقوق زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1898965>

